

5 Οκτωβρίου: Παγκόσμια ημέρα αφιερωμένη στον Εκπαιδευτικό.

«Ιδανικός δάσκαλος είναι εκείνος που γίνεται γέφυρα, για να περάσει αντίπερα ο μαθητής του. Κι όταν πια του διευκολύνει το πέρασμα, αφήνεται χαρούμενα να γκρεμιστεί, ενθαρρύνοντας τον μαθητή του να φτιάξει δικές του γέφυρες».

Νίκος Καζαντζάκης

Ο εκπαιδευτικός δεν είναι αυθεντία, όπως υποστήριζε εξάλλου και ο **Jean Jacques Rousseau** το 18^ο αιώνα. Δεν είναι αυτός που τα ξέρει όλα. Δεν μπορεί να τα ξέρει όλα στην εποχή της

πληροφόρησης στην οποία ζούμε.... Είναι όπως υποστηρίζει παραπάνω ο Καζαντζάκης, ένα γεφύρι, ένα μονοπάτι που οδηγεί τους νέους στο να αναζητήσουν τη γνώση, να την απολαύσουν, να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες και να αγναντέψουν τον κόσμο από ψηλά υιοθετώντας ιδέες και αξίες που θα κάνουν την κοινωνία μας καλύτερη.

Είναι αυτός που σε ένα «one man show» θα παραμερίσει τις προσωπικές του πίκρες και αδυναμίες, θα μπει στην αίθουσα χαμογελαστός και θα μάθει στα παιδιά να αγαπούν τον συνάνθρωπό τους, να ελπίζουν, να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους καθώς και τα δικαιώματα των άλλων....

Ο εκπαιδευτικός δουλεύει με ψυχές και γι αυτό καλείται στη διάρκεια μιας εκπαιδευτικής ώρας να πάρει ποικίλες αποφάσεις: να κάνει το μάθημά του ενδιαφέρον για τον καλό μαθητή, να επιβραβεύσει τον αδύνατο μαθητή, να προσέξει τον τρόπο με τον οποίο θα μιλήσει στον ευαίσθητο, να δώσει κίνητρο στο παιδί χωρίς ενδιαφέροντα, να ενισχύσει την αυτοεκτίμηση του απομονωμένου μαθητή και όταν τελειώνει το μάθημα, προβληματίζεται με την απόδοση των μαθητών του, με τις συνθήκες που έχει να αντιμετωπίσει ο κάθε μαθητής στο σπίτι του, με τις συμπεριφορές σχολικού εκφοβισμού που εμφανίζονται στα σχολεία και πειραματίζεται με τη μέθοδο που χρησιμοποιεί για να οδηγήσει τα παιδιά στη γνώση. Κι όλα αυτά, ενώ προσπαθεί από μόνος του να επιμορφωθεί χωρίς την κρατική μέριμνα, να είναι παρών στις τοποθετήσεις του σε δυσπρόσιτες περιοχές με πενιχρές αμοιβές και σε κοινωνίες που κάποτε τον αγνοούν. [Η επικαιρότητα συχνά είναι αφοπλιστική.....](#) [1]

Αυτή η πολυδιάστατη παρουσία του εκπαιδευτικού στη σχολική αίθουσα, οι αποφάσεις που καλείται να πάρει σε ελάχιστο χρόνο και οι προβληματισμοί που μεταφέρει στο σπίτι του καθιστούν το επάγγελμά του από τα πιο δύσκολα. Σύμφωνα με [μελέτη της UNESCO](#) [2] κάθε ώρα διδακτικού έργου ενός καθηγητή αντιστοιχεί σε 4 ώρες εργασίας γραφείου! Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία το 5-25% των εκπαιδευτικών υποφέρει από το σύνδρομο της επαγγελματικής εξουθένωσης.

Έτσι, λοιπόν, θεσπίστηκε η 5^η Οκτωβρίου το 1994 από την UNESCO ως μέρα αφιερωμένη στους εκπαιδευτικούς που είτε εργάζονται σε πλούσιες πόλεις της Δύσης είτε σε αυτοσχέδιες σχολικές αίθουσες κάπου στον τρίτο κόσμο, αγωνιούν για το αύριο, επιδιώκουν να μορφώσουν τα παιδιά, να σμιλέψουν τις ψυχές τους και να τους εμφυσήσουν ιδανικά και οράματα για ένα καλύτερο κόσμο!

Υ.Γ. Τελικά, δεν θα αντισταθώ!!! Θα θυμίσω σε όλους την καλύτερη σκηνή από την κινηματογραφική ταινία "Ο κύκλος των χαμένων ποιητών" που μας αποκάλυψε τι σημαίνει εμπνευσμένος Δάσκαλος!

by admin on Mi, 04/10/2017 - 20:24

Quell-URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/751>

Links

[1] <http://www.lifo.gr/now/greece/159723> [2]

<http://www.alfavita.gr/arthron/ekpaideysi/unesco-21-ores-didaskalias-84-ores-doyleias-grafeioly>